

INTO THE NIGHT

Inspirasjonen til konserten og alle rollene er inspirert av personer fra serien «Twin Peaks». Vibeke er «Log Lady», Jokum er «Bob» og Lene er «Laura Palmer».

Del 1 Log Lady er på leting, og hun finner en stubbe. Stubben er hennes mann. Hun kjenner på en enorm glede over gjensynet og begynner å danse. En forbindelse oppnås mellom han og henne. Hun er «dalakopen», en raring som formidler hva stubben (loggen) sier.

Log lady er av det gode og naive. Hun har evnen til å se frem i tiden og inn i menneskenes hjerter. Laura Palmer ser opp til Log Lady. Hun ønsker å være hennes elev, «Månens elev». Elev av det gode og naive.

Del 2 Bob, den onde ånden, flørter med Laura og gir henne en rose, noe hun blir svært smigret av. Hun tar den imot. Laura er trollbundet av Bob, «dream a little dream».

Laura kjenner på gode følelser for Bob. «Fly me to the moon», hun er svært forelsket.

Laura prøver senere å få kontakt med Bob, men han er avvisende. Hun knekker rosen og hun har kjærlighetssorg. Kjærlighetssyklusen ender som «en natt forbi», med ensomheten.

Del 3 «Blackbird» kaller på Laura ut i mørket. Laura Palmer selv er en svært dyp person, med en uutgrunnelig trang til det mørke.

Hennes tanker lokkes av Bobs onde ånd og «into the night». Hun kjenner på en frykt og en galskap skapt av Bob.

Videre «i en natt så klar og kald» blir hun drevet inn i nattens bakside, til the White Lodge. Som er et symbol på at hinsides natten bytter alt roller. Laura føler plutselig på en overdreven glede.

Tankene hennes tar farvel til all fornuft. Bob har grep om henne, «Good night ladies».

Del 4 Laura er preget av den skremmende opplevelsen med den onde ånden Bob. Log Lady trøster henne. Loggen har noe å si til Laura; I will try to «Fix you»,

Håpet kommer igjen hos Laura. Hun ønsker seg tilbake til det trygge og forutsigbare. Laura vil kjenne at hun har levd sitt liv som i «Gabrielles sang».

Likevel blir Laura igjen, litt motvillig, trukket inn i noe med Bob. «Goodnight, well it's time to go», Bob maner henne til seg og får henne med.

Del 5 Bob og Laura går som to barndomsvenner under «Moon river». Laura er fanget i Bobs nett.

De koser seg en «sumarnatt». De sitter sammen ved et bord og nyter natten. Lauras time er talte.

Bob forlater henne og Laura blir sittende igjen. Hun føler seg litt rar. Om litt «sovner» Laura ved bordet. Bob kommer senere tilbake til henne. Han stryker omsorgsfullt, «sov på min arm». Legger kappen sin over henne som hun var kald. Bob blåser ut lyset som står på bordet, som et symbol på den svundne livskraften.

-----0-----

Det er Kolbotnkorets dirigent, Grigory Martyushenko, som står for ideen og koreografien til konserten.